

Елисавета Хр. Пулиева.

(почин. въ 1900 год.)

Едно отъ най-близкитѣ и довѣрени лица на великия български благодѣтель Евлогия Георгиевъ е била Елисавета Хр. Пулиева. Като близка сродница, тя прѣкарала старинитѣ си при него. На нея той до-вѣрявалъ интимнитѣ свои намѣрения по завѣща-нието си, ней повѣрявалъ и ключоветѣ на касата у дома си. Мислитѣ и чувствата, които сж въодуше-влявали Евлогия Георгиевъ, сж намѣрили откликъ и въ душата на тая благодѣтелна българка, покрусена въ своя животъ отъ сждбата, обаче, нещастията, що сж я постигнали, възвишили нейния характеръ и сж я издигнали до съзнанието на народния идеалъ — благо-то и напрѣдка на отечеството.

Елисавета Хр. Пулиева се е родила въ Пловдивъ — неизвѣстно въ коя година — и, макаръ и да е израстнала срѣдъ фанатазиранитѣ пловдивски гърци, все пакъ отъ сърдце и душа е могла да обикне тя своята родина. Хр. Т. Пулиевъ, само-стоятеленъ карловски търговецъ, се е оженилъ за нея — тя била третя негова жена. Двѣтѣ дѣца, които имала отъ него, рано били покосени отъ смъртѣта. Велико е било нещастieto ѝ, още повече, когато прѣзъ 1851 година билъ убитъ отъ турци и мжжѣтъ ѝ Хр. Т. Пулиевъ. Тжгата за изгубенитѣ двѣ дѣца и за трагично загиналия ѝ мжжъ я прину-дили да потърси утѣха при сродницитѣ на мжжа си въ чужбина: прѣзъ 1861 година тя се прѣселила въ